

they have taken over the asylum

<http://troxilato.espivblogs.net>

Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2014 / Αρ. Φύλλου 02

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΙΧΟΥ ΑΥΤΗ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΣΤΟ ΒΟΛΟ,
ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 2014,
ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΟΧΗΛΑΤΟ.
ΚΟΛΛΙΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ
ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ
ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ.

Ενημέρωση, από την απεργία πείνας των μεταναστών στην Αμυδαλέζα.

Στις **17/11/14** ξεκίνησαν απεργία πείνας οι έγκλειστοι μετανάστες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στην αμυδαλέζα με αφορμή το θάνατο ενός μετανάστη από το Μπαγκλαντές και ενός μετανάστη από το Πακιστάν. Ο τελευταίος, Μοχάμεντ Ασφάκ, πέθανε στις αρχές του Νοέμβρη (δεν έχει διευκρινιστεί ούτε η ημερομηνία ούτε η αιτία θανάτου), αφού οι ανθρωποφύλακες της αμυδαλέζας επί 2 εβδομάδες αδιαφορούσαν για τις εκκλήσεις του να μεταφερθεί στο νοσοκομείο λόγω αναπνευστικών προβλημάτων. Ο σαδισμός των δεσμοφυλάκων είχε ξεκινήσει όμως νωρίτερα, όταν τον είχαν χτυπήσει άγρια σε εξέγερση στο στρατόπεδο της Κορίνθου. Οι δολοφονίες αυτές δεν είναι οι πρώτες και δεν θα είναι οι τελευταίες όσο οι μετανάστες συνεχίζουν να είναι έγκλειστοι στα κολαστήρια.

Στις **21/11/14** ορισμένοι από τους απεργούς πείνας προχώρησαν σε αναστολή της απεργίας πείνας για πέντε μέρες (μέχρι 25/11/14) μετά την επισκέψη και τις υποσχέσεις των αξιωματικών της υποδιεύθυνσης αλλοδαπών. Παρόλα αυτά κάποιες πτέρυγες κρατουμένων συνεχίζουν την απεργία πείνας.



Η γυμνή ζωή στην κανονικότητα της εξαίρεσης: Στρατόπεδα συγκέντρωσης

Η κατάσταση εξαίρεσης αναφέρεται στην προσωρινή λήψη έκτακτων μέτρων σε περιόδους πολιτικής κρίσης. Ωστόσο, τόσο η κανονικοποίηση της προσωρινότητας όσο και η μονιμότητα του έκτακτου χαρακτήρα των μέτρων που λαμβάνονται παραπέμπουν στο κυρίαρχο παράδειγμα τεχνικής διακυβέρνησης στη σύγχρονη πολιτική.

Η βιοπολιτική σημασία της κατάστασης εξαίρεσης αναδεικνύεται στις εντολές «επ' αορίστου κράτησης» των υπόπτων για τρομοκρατικές ενέργειες, παρατεταμένων και αδικαιολόγητων κρατήσεων των μεταναστών στα κρατητήρια, στις μαζικές συλλήψεις των «παράνομων» εκ προοιμίου μεταναστών και προωθήσεις τους σε «ζώνες αναμονής» και «κέντρα υποδοχής» όπου «στρατοπεδεύουν» στο πεδίο μιας ασαφούς χρονικότητας. Μέσω τέτοιων και άλλων πρακτικών, το άτομο απογυμνώνεται από κάθε νομική υπόσταση. Δεν είναι παρά ένα αντικείμενο, αναλώσιμο και εξοντώσιμο, στη διάθεση μιας απόλυτης εξουσίας. «Στο φαντασιακό της κυριαρχίας» γράφει η Αθηνά Αθανασίου, «ο κοινωνικός θάνατος και η φυσική εξόντωση του Άλλου επιβάλλεται ως «νόμιμο» μέσο ενίσχυσης της ασφάλειας, της ευζωίας και της καθαρής ταυτότητας του πολιτικού σώματος, αυτού που απαρτίζεται από όσους αξίζει να ζουν». Η κατεξοχήν δομή όπου η κατάσταση εξαίρεσης υλοποιείται κανονικά, είναι το στρατόπεδο συγκέντρωσης (Agamben).

Στον ελλαδικό χώρο, δυνητικά στρατόπεδα συναντάμε στα επονομαζόμενα «κέντρα υποδοχής μεταναστών», στις ζώνες αναμονής των διεθνών αερολιμένων, στους χώρους κράτησης των λιμανιών της χώρας. Στρατόπεδα, γιατί προσιδιάζουν στο ρόλο, τη λειτουργία και τη λογική που γέννησε τα ναζιστικά στρατόπεδα. Στρατόπεδα, γιατί σε αυτά οριοθετείται στην πραγματικότητα ένας χώρος όπου «η κανονική τάξη αναστέλλεται εκ των πραγμάτων και όπου το γεγονός πως διαπράττονται ή όχι φρικαλεότητες δεν εξαρτάται από το δίκαιο, αλλά μόνο από τον πολιτισμό και το ηθικό αίσθημα της αστυνομίας η οποία ενεργεί προσωρινά ως κυρίαρχη».

Στο πρόσωπο του μετανάστη συγκεντρώνονται τα χαρακτηριστικά εκείνα που τον καθιστούν αντικείμενο διαχείρισης της αστυνομίας και «καταλληλότερο» έν-οικο τέτοιων δομών. Εκκινώντας από την άφιξή του στη «χώρα

υποδοχής», ο μετανάστης είναι ήδη ποινικοποιημένος. Δεν είναι απλώς μετακινούμενος. Είναι παράνομος. Και ακριβώς αυτός ο προσδιορισμός ενοχοποιεί το άτομο αποδίδοντάς του την ευθύνη για την εξαθλιωτική συνθήκη που τον έθεσε σε κίνηση, αδιαφορώντας, υποκρύπτοντας και δρώντας αθωωτικά για το ιστορικό συγκείμενο που τη «γέννησε», αλλά και για τη συλλογική, κοινωνικοπολιτική και συστημική ευθύνη αυτών των παραγωγών.

Απεκδυόμενοι λοιπόν κάθε πολιτικής υπόστασης, κάθε ιστορικού, πολιτισμικού προσδιορισμού, και εξαιρούμενοι από τον οικονομικο-κοινωνικό σχεδιασμό, οι μετανάστες ανάγονται σε αυτό που ο Bauman χαρακτηρίζει «απόβλητους ανθρώπους» ή «ανθρώπινα απορρίμματα», εντοπίζοντας μάλιστα ότι αποπνέουν «την ελαφρά οσμή του κάδου απορριμμάτων». Στη φιγούρα του μετανάστη παίρνει σάρκα και οστά η «αόρατη απειλή».

Η επερχόμενη λοιπόν «απόσπασή» τους από το κοινωνικο-πολιτικό πεδίο της χώρας «υποδοχής» δεν έρχεται ως έκπληξη. Η δικαίική μάλιστα βάση του εγκλεισμού τους ορίζεται ως «προστατευτική φύλαξη». Πρόκειται για ένα προληπτικό αστυνομικό μέτρο, το οποίο συναντάμε και στη ναζιστική Γερμανία, σύμφωνα με το οποίο «τίθενται υπό φύλαξη» άτομα, ανεξαρτήτως του αν διέπραξαν κάτι επιλήψιμο, με μοναδικό σκοπό την αποτροπή του κινδύνου για την ασφάλεια του κράτους» (Agamben). Στη βάση της «προστασίας» και της «ασφάλειας» δικαιολογείται η στοίβαξή τους, η αποθήκευσή τους σε κρατητήρια, ζώνες αναμονής, «κέντρα υποδοχής». Σε αυτόν το χώρο στάθηκε εφικτό ανθρώπινες υπάρξεις να στερηθούν τελείως προνόμια και δικαιώματα, φτάνοντας στο σημείο να διαπράττεται εις βάρος τους οτιδήποτε, χωρίς να προβάλλεται πλέον ως έγκλημα.

Μέσα από το διαχωρισμό, μέσα από οποιαδήποτε ενέργεια, πρακτική ή δράση στους χώρους του στρατοπέδου, επιτελείται η απόφαση επί της γυμνής ζωής μέσω της οποίας πραγματώνεται το «υγιές» κοινωνικό, πολιτικό, εθνικό σώμα. Ο διαχωρισμός λοιπόν του σώματος των μεταναστών συνιστά την παραγωγή του εθνικού, ευρωπαϊκού, δυτικού βιοπολιτικού σώματος και μια σαφή κρίση σχετικά με το «ποιες ζωές είναι άξιες να βιωθούν».

Της Βάιας Καλτή

Με τους μετανάστες είμαστε μαζί
μήπως επειδή
είναι της γης οι κολασμένοι;
μήπως επειδή
είναι αδέρφια μας εργάτες;
μήπως επειδή
η ταυτότητα του μετανάστη ισούται με εξεγερτικό υποκείμενο;
ή μήπως επειδή
Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς παρά να
αηδιάζουμε στη θέα της εκμετάλλευσης και του εξευτελισμού της
ζωής
Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς παρά να
εξοργιζόμαστε με την καταπάτηση της αξιοπρέπειας
Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς παρά να
μη δεχτούμε τη φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης και την
αναλωσιμότητα της ανθρώπινης ζωής
Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς παρά να
είμαστε δίπλα τους

